

Warszawa dn. 02 lipca 2024 r.

502-1425-2024-08
/pismo elektroniczne/**Wojewódzka Stacja Sanitarno-
Epidemiologiczna w Warszawie
ul. Żelazna 79
00-875 Warszawa**

Realizując ustawowy obowiązek wynikający z art. 21 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. ustawy o lasach (Dz. U. z 2024 r., poz. 530 ze zm.) Starosta Powiatu Radomskiego umową nr ROŚ.6162.1.2024 z dnia 18 marca 2024 r., zlecił firmie TAXUS UL Sp. z o.o. (zwanej dalej „Wykonawcą”) sporządzenie Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu na lata 2025-2034 dla **Miasta i Gminy Skaryszew**.

W oparciu o upoważnienie Starosty Powiatu Radomskiego nr ON.0177.27.2024, z dnia 27 marca 2024 r., w postępowaniu związanym z przeprowadzeniem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu dokumentacji urządzeniowej w związku z art. 46 oraz 47 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...) (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.) (dalej „Ustawa OOS”), Wykonawca zwraca się o:

opinię w sprawie stwierdzenia braku konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SOOŚ) dla projektu Dokumentacji Urządzeniowej lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych, na okres 1 stycznia 2025 r. – 31 grudnia 2034 r. położonych na terenie **Miasta i Gminy Skaryszew.**

Uzasadnienie

Wykonawca **nie zakwalifikował** przedmiotowej dokumentacji do projektu dokumentów wymienianych w art. 46 Ustawy OOS.

- względem art. 46 ust. 1 pkt 1: projektowany UPUL nie należy do wymienianych dokumentów;
- względem art. 46 ust. 1 pkt 2: projektowany UPUL jest dokumentem z zakresu leśnictwa, jednak nie wyznacza ram dla realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- względem art. 46 ust. 1 pkt 3: realizacja projektowanego UPUL, jak przedstawiono w poniższej analizie w uzasadnieniu, nie spowoduje znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000;

Względem art. 47 ust. 1, Wykonawca stwierdza, iż realizacja postanowień dokumentacji UPUL nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.

Uzasadnieniem do stwierdzenia braku kwalifikacji względem art. 46 oraz braku potrzeby przeprowadzenia SOOŚ (zgodnie z art. 47 ust. 3) jest fakt, iż w odniesieniu do uwarunkowań, wymienianych art. 49 ww. ustawy:

1). Charakter działań przewidzianych w dokumentacji urządzeniowej**a). Stopień w jakim dokument wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć**

Dokumentacja urządzeniowa będzie narzędziem techniczno-prawnym do prowadzenia gospodarki leśnej na gruntach leśnych osób fizycznych i wspólnot gruntowych, prowadzącym do zachowania i ochrony lasów oraz środowiska przyrodniczego w wielu płaszczyznach. Projekty planów nie ustalają ram dla późniejszej realizacji żadnych przedsięwzięć również wymienianych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839 ze zm.). Powyższe rozporządzenie, w zakresie terenów leśnych, zawiera zapisy dotyczące wylesień lub zalesień. Dotyczy to jednak dokładnie:

§3 ppkt. 88) „zmiany lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu” – dokumentacja urządzeniowa nie przewiduje zmiany lasu na inny rodzaj użytku, a jedynie opisuje stan zastany na gruncie projektując gospodarkę leśną dla drzewostanów – zabiegi pielęgnacyjne czyszczenia wczesne i późne, trzebieże wczesne i późne, odnowienia halizn i płazowin, a po osiągnięciu odpowiedniego wieku projektowana jest możliwość rębni i odnowienie powierzchni użytku leśnego. Zapisy dokumentacji oraz ich realizacja nie wprowadzają wytycznych co do zmian użytków, a jedynie inwentaryzują obszary leśne ujednolicając gospodarkę i nadzór nad nią. Dokument jakim jest uproszczony plan urządzenia lasu czy inwentaryzacja stanu lasu nie ma na celu zmiany sposobu użytkowania terenu.

§3 ppkt. 90) „zalesienia: pastwisk lub łąk; nieużytków na glebach bagiennych; nieużytków lub innych niż orne użytków rolnych, znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody (...);” – dokumentacja urządzeniowa nie przewiduje gruntów do zalesienia. Występują przypadki, kiedy dokumentacja zawiera dane o terenach planowanych do zalesienia, gromadząc informacje ze źródeł takich jak miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Należy zaznaczyć, iż grunty przeznaczone do zalesienia, zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o lasach (Dz. U. z 2024 r., poz. 530) określa właśnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i/lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

§3 ppkt. 91) „zalesienia o powierzchni powyżej 20 ha inne niż wymienione w pkt 90” – podobnie jak w poprzednim punkcie, dokumenty inwentaryzujące istniejącą na gruncie sytuację oraz gromadzące dane dotyczące zalesień ze źródeł poddawanych wcześniejszej analizie i uzgodnieniom nie mają charakteru dokumentów planujących zalesienia.

Zatem zapisy dokumentacji urządzeniowej nie spełniają warunku z art. 46 pkt 2, przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko. Dokumentacja urządzeniowa nie należy do dokumentów wymienionych w art. 46 pkt 1.

Dokumentacja urządzeniowa: po o okresie obowiązywania UPUL-u, czyli po dziesięcioleciu, zostanie opracowany nowy projekt planu, niosący ze sobą te same cele, czyli zachowanie i ochrona lasów;

b). Powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach

Dokumentacja Urządzeniowa dla miasta i gminy Skaryszew nie wiąże się w sposób bezpośredni z innymi dokumentami. Dokumentacja Urządzeniowa może być pośrednio powiązana z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego w przypadku terenów związanych z lasami, jednak realizacja dokumentacji urządzeniowej nie zmienia sposobu użytkowania gruntu, nie wyznacza obszarów przeznaczanych do zalesienia czy wylesienia, a przenosi jedynie ewentualne wcześniejsze ustalenia z MPZP do odpowiednich miejsc w UPUL. Oznacza to, iż grunty do zalesienia opisywane są

wówczas, gdy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje wprowadzenie lasu na powierzchnie inne niż oznaczone w ewidencji gruntów jako leśne.

Jeżeli obszary przeznaczone do zalesienia są wyznaczone z pomocą miejscowych planów zagospodarowania to zgodnie z art. 46 pkt. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), zostaną one (mpzp) obligatoryjnie poddane strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym przedmiotowa dokumentacja urzędniowa nie wyznacza ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Opracowywana dokumentacja może być również pośrednio powiązana z Planem Urzędnictwa Lasu, lasów będących w zarządzie Nadleśnictwa szczególnie w miejscach, gdzie lasy Skarbu Państwa i należące do osób fizycznych i wspólnot gruntowych, leżą w bliskim sąsiedztwie. Na etapie projektowania planowane zabiegi gospodarcze konsultowane są z odpowiednimi terenowo leśniczymi. Z Nadleśniczymi ustalane są rodzaje rębni, typy drzewostanów oraz składy gatunkowe upraw, które stanowią podstawę prowadzenia wskazówek gospodarczych dla lasów w obrębie nadleśnictwa, następnie plany są opiniowane przez Nadleśniczego. Procedura ta pozwala na prowadzenie gospodarki leśnej w sposób spójny w lasach różnych własności oraz wyeliminowanie negatywnego oddziaływania skumulowanego.

c) Przydatność w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju oraz we wdrażaniu prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środowiska

Projektowana dokumentacja urzędniowa jest przydatna w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, ponieważ zawarte w niej zapisy wyznaczają kierunki działań gospodarczo-pielęgnacyjnych mających na celu zachowanie dobrego stanu zdrowotnego lasów oraz ich trwałości, poprzez inicjowanie odnowienia w starszych drzewostanach. W drzewostanach zniszczonych lub z niewłaściwym składem gatunkowym zaleca się przebudowę i jest ona wskazywana dla każdego właściciela, co ułatwiać może rzeczywiste wprowadzanie pozytywnych zmian.

Dodatkowo należy wspomnieć również o aspekcie tworzenia dokumentacji, gdzie na wielu etapach brane są pod uwagę ograniczenia w stosowaniu zabiegów czy zaleceń przede wszystkim w kwestii ochrony wód podziemnych (stosunków wodnych), skarp nadrzecznych, gruntów piaszczystych, ale także ciągłości kompleksów leśnych. Dokumentacja wspomaga również działania ochronne i trwałość lasów wprowadzając obustronny kompromis pomiędzy potrzebami ochrony środowiska a zyskiem właściciela. Realizacja zadań w znacznym stopniu eliminuje ryzyko wprowadzania w lasach prywatnych drzewostanów monolitowych. Usystematyzowana gospodarka leśna, zgodna z typem siedliskowym, wspomaga różnorodność w obrębie kompleksu leśnego preferując nowocześniejsze podejście do obszarów leśnych, stawiających na większe zróżnicowanie wieku i struktury drzewostanu.

Cele i działania zawarte w dokumentacji urzędniowej są spójne z celami Polityki Leśnej Państwa.

d) Powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska

W środowisku przyrodniczym istnieje cały szereg powiązań między poszczególnymi jego elementami, a zachwianie równowagi prowadzi nieuchronnie do bardzo poważnych konsekwencji, zarówno dla ekosystemów jak i dla człowieka. Zagrożenie środowiska przyrodniczego wynika ze stałego, równoczesnego oddziaływania wielu czynników powodujących w nim niekorzystne zjawiska i zmiany.

Realizacja dokumentacji urzędniowej ma na celu zachowanie trwałości i dobrej kondycji drzewostanów jako jednego z elementów środowiska naturalnego. Ma wpływ na czystość powietrza

poprzez możliwość asymilacji dwutlenku węgla, zwiększanie retencji i polepszanie jakości wody, ochronę gleby przed erozją poprzez wskazywanie odpowiednich terminów prowadzenia zabiegów oraz odnowienia dostosowane do typu siedliskowego. Las (i jego długotrwałe istnienie w dobrej formie zdrowotnej) może także wspomagać funkcje akustyczne i osłony od wiatru.

2. Rodzaj i skala oddziaływań na środowisko

a) Prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, zasięg, częstotliwość i odwracalność oddziaływań

Krótkotrwałe negatywne oddziaływanie mogą powodować rębnie, inicjujące proces odnowienia drzewostanu. Wycięcie drzew na powierzchniach manipulacyjnych może spowodować niewielkie zmiany mikroklimatyczne, a w procesie sztucznego odnawiania drzewostanu (jeżeli jest konieczne) tymczasowo może być naruszana pokrywa glebowa. W obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL, cięcia rębne projektuje się biorąc pod uwagę typy siedliskowe lasu oraz powierzchnie manipulacyjne (podział powierzchni zabiegu na mniejsze części z rozbiciem czasowym). Wśród planowanych zabiegów występują cięcia rębne w rębniach złożonych oraz, tam gdzie powierzchnie są zbyt małe do wykonania rębni złożonych – w rębniach zupełnych. Oprócz tego występują również cięcia pielęgnacyjne w postaci cięć sanitarnych, czyszczeń i trzebieży.

W ujęciu czasowym, wszelkie negatywne oddziaływania gospodarki leśnej są jedynie **krótkookresowe i odwracalne**. W perspektywie długookresowej odnowienie drzewostanu przyniesie pozytywne efekty w postaci trwałego i zdrowego środowiska leśnego, co działać będzie na korzyść środowiska. Ze względu na strukturę własności (wielu indywidualnych właścicieli) i wiekową (zróżnicowanie wiekowe) – zadania gospodarcze są z reguły realizowane w różnych przedziałach czasu i na niewielkich, często niepowiązanych ze sobą powierzchniach, co nie kwalifikuje zapisów UPUL do działań wielkoobszarowych.

Rozplanowanie zabiegów w czasie, zalecenia wykonania zabiegów poza okresem wegetacyjnym oraz poza okresem lęgowym ptaków zminimalizuje ich negatywne skutki. Dodatkowo zaprojektowane zabiegi ograniczają się do konkretnych wydzieleń i nie mają charakteru działań dalekosiężnych i nieodwracalnych. Zabiegi gospodarcze wykonane zgodnie z przyjętymi zasadami hodowli lasu popartymi wieloletnią praktyką, nie spowodują negatywnych i nieodwracalnych skutków.

b) Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych

Zgodnie z art. 104 ustawy OOŚ istnieje wymóg stwierdzenia możliwości znacznego transgranicznego oddziaływania na środowisko realizacji polityk, strategii, planów lub programów. Oddziaływanie transgraniczne należy rozumieć jako możliwość wystąpienia istotnego wpływu, przewidzianych do realizacji działań, na obszary usytuowane poza granicami kraju.

Przy zachowaniu zapisów Dokumentacji Urzędzeniowej, nie przewiduje się wystąpienia oddziaływań skumulowanych, a ze względu na położenie geograficzne miasta i gminy Skaryszew, nie przewiduje się również wystąpienia oddziaływań transgranicznych.

c) Prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska

Nie przewiduje się wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi. W momencie wykonywania zaplanowanych zabiegów gospodarczo-pielęgnacyjnych, mogą wystąpić zagrożenia związane bezpośrednio z pracami leśnymi, jednakże potencjalne wystąpienie ryzyka dla zdrowia ludzi, zredukowane jest poprzez zachowywanie właściwych dla gospodarki leśnej przepisów BHP. Są to m. in.: właściwie oznakowanie czytelnymi znakami zakazu wstępu, oznakowanie dróg wjazdowych na powierzchnie zabiegu,

zamknięcie dróg wjazdowych dla ruchu publicznego z wyznaczeniem objazdów, czy upewnianie się o braku osób postronnych lub zwierząt w strefie niebezpiecznej powierzchni.

Również ze względu na niewielki rozmiar i rozłożenie prac leśnych w czasie i przestrzeni, nie przewiduje się negatywnego wpływu zabiegów gospodarczo-pielęgnacyjnych na środowisko.

Zachowanie równowagi w środowisku przyrodniczym i utrzymanie czy tworzenie naturalnych barier ochronnych w postaci kompleksów leśnych, warunkuje dobry stan środowiska życia i zdrowia zarówno fizycznego jak i psychicznego, a także może zmniejszyć ryzyko wystąpienia epidemii. Dodatkowo umożliwienie korzystania z zasobów przyrody, jakim jest między innymi pozyskiwane drewno daje szansę na polepszenie warunków życia. Dlatego też racjonalne i usystematyzowane gospodarowanie lasami, może mieć pozytywny wpływ na zdrowie ludzi.

3. Cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko

a). Obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego, wrażliwe na oddziaływania, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu

W obszarze analizowanych wydzieleń **nie występują** obiekty wpisane do rejestru zabytków czy inne formy/obszary posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego.

W zależności od rodzaju obiektu kulturowego (np. zabytek nieruchomy, stanowisko archeologiczne), proponowany jest zabieg odpowiedni dla drzewostanu na powierzchni, przy uwzględnieniu również odpowiednich wskazań i ograniczeń, służących zachowaniu cennego stanowiska. Przykładowym wskazaniem jest zalecenie nieprowadzenia głębokiej orki w miejscu czy okolicy występowania stanowiska archeologicznego. W sytuacjach koniecznych, np. w niektórych zabytkowych zadrzewieniach o charakterze parkowym, powierzchnię pozostawia się bez zabiegu (BZ) ze wskazaniem konieczności uzgodnienia konkretnych koniecznych działań z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Konkretnie zapisy uzależnione są od indywidualnych wymagań ochronnych danego obiektu.

Działania przewidziane w dokumentacji urzędzeniowej nie wiążą się z intensywnym wykorzystywaniem terenu a prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z zaprojektowanymi zabiegami uwzględniającymi potrzeby hodowlane konkretnych drzewostanów nie będą przekraczać standardów jakości środowiska. Zapisy w UPUL/ISL odnoszą się jedynie do zasobów naturalnych jakimi są ekosystemy leśne, mając na celu kształtowanie drzewostanów zdrowych, odpornych na negatywne czynniki zewnętrzne oraz zgodnych z siedliskowym typem drzewostanu.

Dokumentacja Urzędzeniowa nie wpłynie na zmianę charakteru środowiska przyrodniczego ani jego elementów, a usystematyzowanie możliwości gospodarczych zgodnie z wytycznymi zminimalizuje ewentualne zbyt intensywne wykorzystywanie terenu. Zalecane wskazania gospodarcze wynikają z potrzeb ochronnych i gospodarczych drzewostanów, zapewniając jednocześnie możliwość pozyskania surowców drzewnych.

Na etapie projektowania wskazań gospodarczych wszelkie zabiegi i zalecenia zawarte w Dokumentacji Urzędzeniowej zostały uzgodnione z pracownikami odpowiednich terenowo Nadleśnictw. Składy gatunkowe zalecane przy odnowieniu drzewostanów muszą być zgodne z typem drzewostanu danego siedliska naturalnego. Zalecane wskazania gospodarcze wynikają z potrzeb ochronnych i gospodarczych drzewostanów, zapewniając jednocześnie możliwość pozyskania surowców drzewnych.

Przy projektowaniu Dokumentacji Urzędzeniowej analizuje się i wybiera warianty alternatywne tak, by w efekcie otrzymać zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie założonych celów z jednoczesną minimalizacją ich negatywnych skutków. Zadania zawarte w UPUL/ISL sprecyzowane są tak, aby oparta o nie wielofunkcyjna i trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty.

Działalność kształtująca i wykorzystująca lasy ma przebiegać w taki sposób i w takim tempie, aby zachować ich bogactwo, różnorodność biologiczną, żywotność, potencjał regeneracyjny, wysoką produktywność, przy jednoczesnym wypełnianiu wszystkich funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomach: lokalnym, narodowym i globalnym. Ostateczna wersja Planów ma uwzględnić w optymalny sposób wymogi różnych grup społecznych, jak również środowiska i gospodarczych funkcji lasu.

b). Formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

Na terenie analizowanych obrębów ewidencyjny występują obszary podlegające ochronie takie jak:

1. **Parki Narodowe:** brak;
2. **Rezerваты Przyrody:** brak;
3. **Parki Krajobrazowe:** brak;
4. **Obszary Chronionego Krajobrazu (OChK):**

W zasięgu terytorialnym miasta i gminy Skaryszew znajduje się jeden OChK:

Obszar Chronionego Krajobrazu Iłża-Makowiec – Obszar utworzono Uchwałą Nr XV/69/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu z dnia 28 czerwca 1983 r. zmieniającą uchwałę nr VI/27/77 w sprawie planu przestrzennego zagospodarowania województwa radomskiego do 1990 r. oraz planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa w latach 1976-1980 i kierunków rozwoju do roku 1985 (Dz. Urz. WNR w Radomiu z 1983 r., Nr 9, poz. 51). Obecnie obowiązuje Rozporządzenie Nr 41 Wojewody Mazowieckiego z dnia 5 maja 2005 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Iłża-Makowiec (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2005 r., Nr 105, poz. 2948 ze zm.).

Zajmuje powierzchnię 166650,0000 ha i utworzony został dla ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych doliny rzeki Iłżanki przecinającą Wzgórza Iłżeckie wraz z występującymi tam zróżnicowanymi ekosystemami.

Tabela 1 Sumaryczne zestawienie powierzchni znajdujących się w granicach OChK Iłża-Makowiec

Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych	Powierzchnia [ha]
1	2
Pozostawione bez zabiegu (BZ)	12,1590
Uprzątnięcie drzew pod liniami energetycznymi (DRZEW)	0,9203
Zabiegi agrotechniczne (AGROT)	4,3678
Pielęgnowanie drzewostanów, w tym:	
- Czyszczenia wczesne i późne (CW, CP, CP-P)	23,6724
- Trzebieże wczesne (TW)	159,9157
- Trzebieże późne (TP)	347,4022
Zbiegi rębne, w tym:	
- Rębnie złożone (IVD)	330,0158
- Rębnie zupełne (IB)	49,0226
Sumarycznie:	927,4758

Na terenach leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa, wchodzących w skład OChK nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na ustanowione cele ochrony oraz obecny stan ekosystemów obszaru. Powierzchnie zawarte tabeli powyżej są

powierzchniami sumarycznymi dla poszczególnych zabiegów, a łączna powierzchnia wszystkich zabiegów gospodarczych wynosi 915,3168 ha, co stanowi jedynie 0,55% całkowitej powierzchni OChK. 12,1590 ha powierzchni zostało wyłączone z działań gospodarczych ze względu na różne uwarunkowania środowiskowe i gruntowe, w tym. m. in.: bagna, zbiorniki retencyjne, grunty zabudowane. Ok. 55% z zaplanowanych zabiegów stanowią cięcia przedrębne, określane też jako *pielęgnacyjne* – trzebieże, skupiające się na selekcji pojedynczych drzew w obszarze drzewostanu, a skutkujące poprawieniem jego ogólnego stanu strukturalno-przestrzennego, oraz zachowanie właściwego stanu sanitarnego. Cięcia pielęgnacyjne nie powodują odstąpania dużych powierzchni dna lasu i nie powodują odkrywania powierzchni gleby. W czasie trwania UPUL, czyli w czasie jednego dziesięciolecia, w procesie trzebieży, maksymalne możliwe pozyskanie stanowi jedynie 20% całkowitej wartości grubizny na danej powierzchni. Średnia powierzchnia wydzieliń objętych trzebieżami wynosi ok. 1,02 ha.

W zaplanowanych na wydzieleniach cięciach rębnych występują głównie rębnie złożone IVD – średnia powierzchnia wydzielenia w rębniach złożonych to ok. 2 ha. Każdy zabieg rębni złożonych prowadzony jest z podziałem na powierzchnie manipulacyjne, systematyzujące kolejność i rozkład przestrzenno-czasowy cięć, co również łagodzi potencjalne oddziaływania na środowisko. W przypadku rębni gniazdowej, powierzchniami manipulacyjnymi są obszary wielkości ok. 10-15 arów (tzw. „gniazda”), wycinane w drzewostanie w celu wspomagania naturalnych odnowień gatunków takich jak np. dąb, który z wiekiem zwiększa swoje zapotrzebowanie na światło. Doświetlenie powierzchni poprzez wycięcia „gniazda” wzmacnia gatunki rosnące wolniej i wspomaga różnorodność gatunkową. W czasie jednego dziesięciolecia, przy wykonywaniu rębni IVD, maksymalne możliwe pozyskanie stanowi jedynie 25% całkowitej wartości grubizny na danej powierzchni, bez względu na ilość „gniazd”. Rębniami zupełnymi objęte jest łącznie 49,0226 ha. Większość wydzieliń objętych rębnią IB nie przekracza pow. 1 ha. Pojedyncze wydzielenia o powierzchni większej niż 1 ha zostały podzielone na mniejsze działki zrębowe (powierzchnie manipulacyjne), mieszczące się w maksymalnej dopuszczalnej wartości powierzchni dla rębni IB – 4 ha. Cięcia rębne stanowią łącznie jedynie 0,23% całkowitej powierzchni OChK.

Wytyczne do planowanych działań, oparte są o model trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 marca 2023 roku w sprawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej (Dz. U. z 2023 r., poz. 672). Jako zasady dotyczące ochrony ekosystemów leśnych można wymienić (zgodnie z ustawą o lasach: Dz. U. z 2024 r. poz. 530 ze zm.) zachowanie trwałości lasu, zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami (zwiększanie zasobów leśnych) czy sprzyjanie tworzeniu różnorodności przyrodniczej. Wszystkie powyższe mogą zostać osiągnięte poprzez usystematyzowanie gospodarki leśnej realizacją zadań zgodnie z zapisami dokumentacji urzędzeniowej, która w jednym opracowaniu charakteryzuje lasy i obszary ewidencyjnie leśne analizowanych terenów, ułatwiając nadzór i kontrolę.

W czasie tworzenia dokumentacji brane są także pod uwagę: wspieranie procesów naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku, zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych oraz pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych, części obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu.

W związku z powyższym, przy zachowaniu zapisów dokumentacji urzędzeniowej, wpływ na tereny Obszaru Chronionego Krajobrazu, szczególnie jego ekosystemy leśne, powinien być **potencjalnie pozytywny lub pozostać neutralny**.

5. Obszary Natura 2000: brak.

W zasięgu terytorialnym miasta i gminy Skaryszew nie występują obszary z grupy Natura 2000.

W związku z powyższym brak jest spełnienia warunku z art. 46 pkt. 3 Ustawy OOS – a zatem dokumentacja nie wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

6. Pozycje pomników przyrody: nie występują w granicach wydzieleń objętych UPUL.**7. Stanowiska dokumentacyjne:** brak.**8. Użytki ekologiczne:** nie występują w granicach wydzieleń objętych UPUL.**9. Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe:** brak.**10. Ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów**

W trakcie prac taksacyjnych na gruntach analizowanych nie stwierdzono występowania chronionych gatunków. Należy jednak zaznaczyć, iż szczegółowa, kompleksowa waloryzacja przyrodnicza nie jest przedmiotem prowadzonych prac. Waloryzacja wymaga znacznie szerszego zakresu danych i analiz, w związku z tym przyjmuje się wykonane ich przez specjalistyczne jednostki inwentaryzacji przyrodniczych, z możliwą interpolacją na grunty osób prywatnych (w przypadkach braku ich określenia na własności prywatnej). Mimo braku stwierdzenia gatunków ochronionych na gruntach analizowanych, dokumentacja zawiera zapisy minimalizujące potencjalne oddziaływanie na rośliny, grzyby i zwierzęta. Dla wszystkich gromad gatunków chronionych obowiązkowe jest wykonanie oględzin terenu przed przystąpieniem do prac leśnych. Dla roślin i grzybów istotny jest zapis o konieczności wykonywania prac leśnych zimą, możliwie przy obecności pokrywy śnieżnej. Dla zwierząt, szczególnie ptaków, istotna jest konieczność wykonywania zabiegów poza okresem lęgowym.

Wykonanie działań z zakresu gospodarki leśnej, zaprojektowanych w Dokumentacji Urzędzeniowej nie będzie w istotny sposób ingerować w cele ochrony sformułowane dla elementów środowiska objętych ochroną gatunkową. Utrzymanie trwałych ekosystemów leśnych o znacznej różnorodności, sprzyjać będzie występowaniu dziko żyjących zwierząt, co przyczyni się do realizacji szczegółowych celów sformułowanych, w zakresie ochrony zwierząt. Zapisy planu dotyczące pozostawiania martwego drewna oraz kęp ekologicznych spełnią wymóg sprzyjania różnicowaniu biologicznemu w kompleksach objętych dokumentacją UPUL. Należy również pamiętać o rozłożeniu w dość długim okresie zabiegów zapisanych w dokumentacji, zatem nie powinny wystąpić sytuacje jednoczesnego oddziaływania zabiegów tym samym czasie.

Zapisy planu wspomagają usystematyzowanie gospodarki leśnej, która może znacząco wspomóc cele wyznaczone dla ochrony ekosystemów leśnych. Wytyczne do planowanych działań, oparte są o model trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Wykonanie zaplanowanych w UPUL zabiegów warunkować będzie odpowiedni skład gatunkowy drzewostanów uwzględniający zróżnicowanie STL oraz stabilność drzewostanów w przyszłości. Spełni to wymóg zachowania trwałości drzewostanów – siedlisk leśnych.

Zapisy Dokumentacji Urzędzeniowej odnoszą się wyłącznie do terenów lasów, w związku z tym nie będą miały wpływu na nieleśne obszary przyrodnicze. Powierzchnie stanowiące użytki ekologiczne oraz od dłuższego czasu użytkowane jako nieleśne pozostawiane są bez zabiegu. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych są spójne z założeniami gospodarki leśnej przyjętej w UPUL dla terenów z drzewostanem oraz nie zawierają zapisów zagrażających obszarom nieleśnym. Nie przewidują wielkopowierzchniowych zalesień czy wylesień, a także wprowadzają zapis o pozostawianiu martwego drewna oraz projektowaniu kęp ekologicznych w przypadku zastosowania rębni. Zaprojektowane w Dokumentacji Urzędzeniowej zabiegi nie spowodują znacząco negatywnych zmian

w krajobrazie, mają jedynie na celu zachowanie trwałości lasów, ich dobrego stanu jakościowo-zdrowotnego oraz odnowienie powierzchni leśnych z drzewostanem w wieku rębny lub czasowo pozbawionych drzewostanów. Zabiegi pielęgnacyjne wpłyną pozytywnie na stan sanitarny i jakościowy lasów, natomiast odnowienia powierzchni ze starymi drzewostanami pozwolą na zróżnicowanie struktury wiekowej i pionowej drzewostanów oraz trwanie lasów w przyszłości.

Dokumentacja urzędniowa systematyzując gospodarkę leśną na obszarze, współdziałając z Nadleśnictwem (opiniowanie) umożliwia prowadzenie racjonalnego gospodarowania lasami, która przyczyni się do zachowania stabilności obszarów leśnych na terenie objętym analizą.

W opisie ogólnym projektu UPUL dla każdego obrębu, zostały zawarte m.in. ogólne wskazania prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej:

- w przypadku wykonywania użytków rębnych i przedrębnych, należy informować właścicieli o właściwym terminie ich wykonywania tj. poza okresem lęgowym ptaków tj. 16 października – koniec lutego i niewycinaniu drzew zasiedlonych przez ptaki i inne zwierzęta;
- zrywki na siedliskach wilgotnych i podmokłych należy prowadzić w sposób minimalizujący naruszenie warstwy próchnicznej gleby, w okresie zimowym przy pokrywie śnieżnej;
- należy zachować drzewa dziuplaste żywe i martwe w celu ochrony miejsc lęgowych dziuplaków i/lub półdziuplaków oraz drewno martwe z uwzględnieniem stanu sanitarnego lasu;
- należy pozostawiać fragmenty drzewostanu (biogrup) z bogatszymi stanowiskami chronionych, rzadkich i zagrożonych gatunków;
- w okolicach źródlisk, jezior, rzek naturalnych zaleca się zachowanie stref ekotonu bez cięć zupełnych o szerokości 25 m, a w odległości 10 m od linii brzegowej zaleca się pozostawienie powierzchni bez zabiegu i uprzątnięcia, co ułatwi zwierzętom migrację i dostęp do wody.

Mając zatem na uwadze:

- wybór najlepszego spośród wariantów, otrzymując w efekcie zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie założonych celów z jednoczesną minimalizacją ich potencjalnych negatywnych skutków już na etapie projektu dokumentu,
- zapewniony udział społeczeństwa w postępowaniu w sprawie dokumentacji urzędniowej, poprzez wyłożenie projektów w/w dokumentów do publicznego wglądu na okres 60 dni w siedzibie odpowiedniego terytorialnie urzędu,
- opiniowanie projektów dokumentacji przed zatwierdzeniem przez właściwego terytorialnie nadleśniczego,
- znikomy i pomijalny charakter potencjalnych skutków realizacji zapisów Dokumentacji Urzędniowej na środowisko i jego elementy, jak i chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

Można stwierdzić iż:

W przedmiotowej dokumentacji nie są wyznaczane ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a jej realizacja nie spowoduje znaczącego oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000 (wg. art. 46, ust. 1, pkt 2 i 3 Ustawy OOS), ponieważ grunty objęte opracowaniem znajdują się poza granicami Obszarów Natura 2000, oraz nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko (wg art. 47 Ustawy OOS).

Dokumentacja Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu nie zalicza się również do projektów wymienianych w Art. 46, ust. 1, pkt. 1 Ustawy OOS.

- realizacja zadań gospodarczych zgodnych z dobrą praktyką leśną, mającą na celu zachowanie ochronnych i gospodarczych funkcji lasów oraz zachowanie w stanie niezmiennym form ochrony przyrody, nie spowoduje znacząco negatywnego oddziaływania na środowisko,
- projekt Dokumentacji Urzędzeniowej lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych na okres od 1 stycznia 2025 r. – 31 grudnia 2034 r. na terenie **miasta i gminy Skaryszew**, nie wyznacza ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko
- oraz ich realizacja nie spowoduje znaczącego oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000, zwracam się z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie stwierdzenia braku konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego UPUL.

Z poważaniem

Załączniki:

- kopia upoważnienia Starosty,
- dokumentacja UPUL dla Miasta i Gminy Skaryszew

Do wiadomości

Starostwo Powiatowe w Radomiu
Wydział Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa
ul. Tadeusza Mazowieckiego 7
26-600 Radom

Kontakt Taxus UL Sp. z o.o.:

Tel.: 22 824 58 97

upul@grupa-taxus.pl